

NÉPSZABADSÁG

1960. május 29, vasárnap A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT KÖZPONTI LAPJA XVIII. évfolyam, 127. szám

Hruscsov elvtárs nagy beszédben értékelte a csúcstalálkozó meghíúsulása utáni nemzetközi helyzetet

(Tudósítás az 5.—6. oldalon)

Befejezte tanácskozásait a Hazafias Népfrent II. országos kongresszusa

Megválasztották a Hazafias Népfrent Országos Tanácsát

Az Építők Rózsa Ferenc Művelődési Házának dísztermében szombaton folytatta munkáját a Hazafias Népfrent II. országos kongresszusa. A tanácskozást Harmati Sándor elvtárs, a Hazafias

Népfrent Országos Tanácsának titkára nyitotta meg, majd a küldöttek nagy tapsa közben Kádár János elvtárs, az MSZMP Központi Bizottságának első titkára, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja emelkedett szólásra.

azokat a honfitársakat, akik szívükön viselik a nép, a hazasorsát, akik készek azért dolgozni, harcolni.

Elvtársak! Barátaim! Az elnöki és a főtitkári beszámoló jó alapot adott a kongresszusnak az eredményes munkához. Egyetértek Kállai és Ortutay elvtársak beszámolóival, a benyújtott működési szabályzat tervezetével. *Helyeslem és elfogadom a beszámolókat úgy is, mint a párt Központi Bizottságának képviselője, úgy is, mint a Hazafias Népfrent budapesti értekezletének küldötte.* (Taps.)

Kádár János elvtárs felszólalása

Tisztelt kongresszus! Elvtársak! Barátaim!

Mindenekelőtt egy megtisztelő és szívesen vállalt kötelességemnek teszek eleget; átadom a Hazafias Népfrent II. kongresszusának, a kongresszus küldötteinek, valamennyi részvevőjének, a Hazafias Népfrentben tevékenykedő párttagoknak és ott velünk együtt küzdő pártönkivüli barátainknak a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottsága szívélyes üdvözlését és legjobb kívánságait. (Nagy taps.)

Barátaim! Kongresszusunk oly időszakban ült össze, amikor a helyzet fő jellemzője, hogy a felszabadult magyar nép a hatalom és nemzeti függetlenség birtokában, békében él, önmagának dolgozik, önmaga élvezi termékeny munkájának gyümölcsseit és sikerrel építi az új, szocialista társadalmi rendet.

A helyzet tehát, amelyben a kongresszus munkáját végzi, örvendetes és kedvező.

A kongresszus munkája egész népünk életére kihat és nagy jelentőségű. Ez következik a tanácskozás központi kérdéseiből is. A beszámoló és a felszólalások százféle különböző témát érintettek, de valamennyi, a látszatra legkisebb jelentőségű is ezek kö-

zül, szorosan összefügg a magyar nép életét és tevékenységét ma átfogó legnagyobb kérdésekkel, a szocializmussal és a békével. Valóban itt mindenki azt keresi, hogyan tömöríthetnénk még job-

kezdettől fogva együtt voltak velünk, kommunistákkal a népfrent-mozgalom harcaiban, jól tudják, hogy e népi tömörülés számunkra sohasem napi, sohasem taktikai kérdés volt, hanem a nagy Lenin tanította szövetségi politika maga, amely egész, nagy történelmi korszakra szól. A Hazafias Népfrent ma az egész nemzetet alkotó dolgozó osztályok szövetsége, amelyre mindaddig szükség van, ameddig az osztályok meg nem szűnnek, ameddig létre nem jön az egységes kommunista társadalom.

Vessünk egy pillantást a mozgalom múltjára. A népfrent-mozgalom hazánkban történelmünk legválságosabb időszakában, a második világháború viharában született; akkor, amikor a Hitler-fasiszta horda, a hazaáruló horthysta-nyilas banda nemzeti létünket fenyegette. Akkor a történelem parancsára — pártállásra való tekintet nélkül — közös frontba kellett tömörülnie minden becsületes, hazáját szerető magyarnak. *Meg is találták egymás kezét az illegálisban harcoló kommunista munkástól, a néphez visszatért nagypolgári tudós Szekfű Gyulától, akiknek a fasizmus szennyes áradatában helyt kellett állniuk a nép becsületéért, a hazáért.*

Majd fordult a történelem keze, s a Szovjetunió felszabadította népünket a fasizmus iga alól. Akkor ismét a népfrent tömörítette a hazafiakat új feladatra; arra, hogy építsünk újból országot a romok helyén. Ma ismét más a helyzet. Az ország felépült. Ma már a haza eddig nem látott felvirágztatását, a szocialista Magyarország felépítését szolgálja a hazafias erők szövetsége, a népfrent.

Mint látnivaló, népfrent-mozgalmunk alig húszesztendő története példázza a népfrent-mozgalomba tömörült embereknek:

az időszzerű feladatok változnak, de nem változik, állandó kötelezettség marad az, hogy nagy nemzeti feladataink mielőbbi és legjobban megoldása érdekében tömörítsük és mozgósítsuk mind-

A kommunisták és pártönkivüliek kölcsönös bizalma a népfrent-mozgalom lelke és ereje

Sok jeltől megállapítható, hogy az egész kongresszus egyetértéssel fogadta a beszámolókat. Ez igen jó, mert a jelenlevők egységét fejezi ki. De még ennél is tovább megyek. A kongresszus előtt részt vettem a Hazafias Népfrent budapesti értekezletén, ahol ugyanez az egység nyilvánult meg. Azok az alapvető társadalmi kérdések, amelyek a kongresszusi beszámolókat tartalmát adták, képezték a Hazafias Népfrent kongresszusát megelőző, előkészítő valamennyi tanácskozás fő témáját. Ezért nagyon jó, önmagában nagy politikai győzelem az, hogy ugyanezeket a lényeges elvi megállapításokat és célokat a kongresszust megelőző tanácskozásokon részt vett mintegy félmillió ember is teljes helyesléssel fogadta és szilárd egységben támogatta.

A Hazafias Népfrent-mozgalom tevékenységét alapvetően meghatározó eszmék — a szocializmus eszméi. Ámbár nemcsak ebből állanak. Ezen a szilárd elvi alapon létesült a széleskörű népi összefogás, amely helyes irányba hat és alkotó tetteiben jut kifejezésre.

A párt úgy értékeli, hogy a Hazafias Népfrent-mozgalom jól szolgálja szocialista céljainkat mind az eszmék általános propagálásában, mind az eszme megvalósítását előmozdító gyakorlati tetteiben.

Jogos az a több ízben elhangzott megállapítás, hogy 1956 után a Hazafias Népfrent-mozgalom újjászületett és új, magasabb, korábban nem ismert fejlettségi fokot ért el. Én itt nem annyira magára erre az örvendetes tényre akarok ismét rámutatni, sokkal inkább ennek a fejlődésnek egyik alapvető okáról szólni, *Meggyőződésem szerint a Hazafias Népfrent-mozgalom újjászületése és jelentős fejlődése mindenekelőtt arra a kölcsönös bizalomra vezethető vissza, amely ezekben az években kialakult és hónapról hónapra erősödött a mozgalomban tevékenykedő kommunisták és pártönkivüliek között. Ez a kölcsönös bizalom a mozgalom lelke és ereje.* (Taps.)

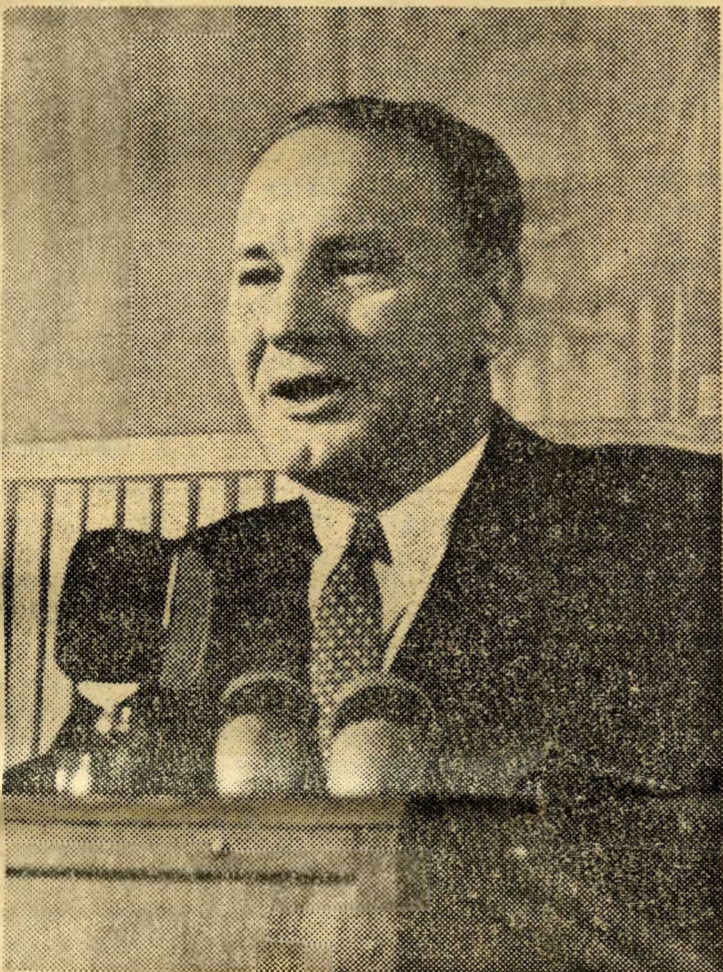
Mindenki, aki a Hazafias Népfrent-mozgalom további fejlődését kívánja, mindenekelőtt arra törekedjék, hogy ezt a kölcsönös bizalmat a továbbiakban is megtartsuk és még inkább erősítsük. Ez a bizalom nem kritikátlan vakhit, hanem olyan kapcsolat, amely a kommunistákat vezérlő eszméktől elválaszthatatlan, a pártönkivüli tömegekben pedig a saját, közvetlen tapasztalataikból fakad.

Mi, kommunisták, tudjuk, hogy eszméink — a szocializmus, a kommunizmus — úgy és olyan mértékben valósultak meg eddig is, s valósulnak meg a jövőben is, amilyen mértékben az eszmék igazságáról felvilágosító szóval meg tudjuk győzni a pártönkivüli dolgozókat millióit. Úgy és olyan mértékben valósulnak meg eszméink, amilyen mértékben azok a magyar nép alapvető tömegei magukéva teszik és készek velünk együtt megvalósítani.

A pártnak a tömegekbe vetett bizalma rendíthetetlen. A legnehezebb helyzetben is erre építettünk, ma is és a jövőben is erre építünk.

Szeretnék külön szólni a pártönkivüli dolgozó tömegeknek a kommunisták iránt táplált bizalmáról. Miért erős ma ez a bizalom? Mi, akik jelenleg a Magyar Szocialista Munkáspárt különböző felelős posztjain dolgozunk, magunk harcolunk legjobban az olyan korlátolt szemlélet ellen, mintha a korábbi években mindenki mindent rosszul csinált volna, mi magunk pedig most hibák és hiányosságok nélkül dolgozánk. Annak a bizalomnak, amelyet ma a tömegek a kommunisták iránt táplálnak, véleményem szerint nem az a forrása, mintha bárki is azt hinné, hogy ma a párt összes szervezetei, valamennyi funkcionáriusa hibamentesen dolgozik. Nem. A tömegek nagyon jól tudják, hogy minden ember, aki dolgozik, hibázik is, és ez a szabály a kommunistákra is érvényes.

(Folytatás a 2. oldalon.)

Kádár János elvtárs beszédét mondja.